

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. N° 27.

Ottende Session.

21de Møde.

Onsdagen den 14de Januar.

(Forts.)

Ordføreren (fortsat): Denne Bestemmelse vil være aldeles fyldestgørende for at blive af med uduelige Embedsmænd eller saadanne, der paa Grund af Alder ikke ere skikede til at beklæde deres Embeder; thi det ligger i enhver Administrations naturlige Interesse ikke at opretholde Embedsmænd, der ikke kunne gjøre fyldest. Jeg tvivler aldeles ikke paa, at dersom ikke Finansministeren paa Pensionsvæsenets Vegne gjorde Indvendinger, saa vilde f. Ex. Justitsministeren Intet hellere end befrie sig fra nogle Embedsmænd hist og her i Landet. Jeg troer altsaa ikke, at det fra Regeringens Side vil møde nogen Modstand, da Pensionerne skulle udredes af Communerne, naar Communen andrager paa en communal Bestillingsmands Entledigelse. Derimod er der ganske vist en Mulighed for, naar Communen ønsker en Embedsmand assat ikke paa Grund af hans Uduelighed, men netop, for at tale halvt spøgefuldt, paa Grund af hans Duellighed, at Regeringen da kan modsætte sig, naar Vedkommende nemlig søges fjernet, ikke fordi han anses for ubrugbar, men fordi han ikke blot indtager, men med aldeles utilbørlig Haardnakenhed opretholder et Standpunkt, der staaer i en bestemt Modstrid med Borgerrepræsentantskabet og derved let kan bringe det dertil, at Forretningerne gaae reent istaae. Det ligger her ingenlunde udenfor Mulighedernes Grændse, at Regeringen kunde søle sig fristet til udenfor de rette

Grændser at opretholde en saadan Mand, og jeg troer altsaa, at vil man opretholde Toheden i Beslutningen, da er det nødvendige Supplement enten at gaae ind paa Valg paa Tid, hvilket Udvalget dog anseer for utilraadeligt, eller at forbeholde Borgerrepræsentantskabet Ret til ogsaa uden Kongens Samtykke at fjerne Embedsmænd; men da skal der være fuld Garanti for, baade at Beslutningen ikke fattes letsludigt, og for, at den Vedkommende ikke lider Tab. Naar der derfor foredres en Majoritet af $\frac{3}{4}$ af Stemmerne, kræves der altsaa en alvorlig Villie hos Repræsentationen, og naar den Vedkommende, hvad enten han har tjent kort eller længe, skal have $\frac{2}{3}$ af sin Gage i Pension, altsaa det, der i Reglen anses for den højeste Pension, saa er der al Sikkerhed for, at han ikke forulempes eller lider Uret, og det er vigtigt, ikke alene for at ikke dette enkelte Individ skal stee Uret i Staten, men fordi det er en Betingelse for, at denne Embedsmand kan indtage den Stillling overfor Repræsentationen, som er nødvendig; og paa den anden Side troer jeg ikke, at den Mulighed, at kunne fjernes fra sin Post med $\frac{2}{3}$ af Gagen, som han da nyder ved Siden af den fulde Raadighed over sin Tid og sine Kræfter, er en saadan, der skulde affrække Nogen for at indtage den rette og faste Holdning overfor Repræsentationen, medens den derimod gjør det muligt for denne til Syvende og Sidst at sætte sin Villie igjennem. — At „S 6“ skal ombyttes med „S 5“, er blot en Redaktionsbemærkning. — Mellem SS 13 og 14 foreslaaer Udvalget optaget en ny S, der siger, at ogsaa Borgermesterne og Raadmændene skulle kunne overvære og deeltage i Borgerrepræsentationens Møder, og at ved alle